

کارگران جهان متحد شوید!

اساس سوسیالیسم
انسان است.

سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

ویژه
گرامیداشت
اول ماه مه
در ایران

کارل مارکس ۱۸۱۸ - ۱۸۸۳

اول مه (۱۱ اردیبهشت)
خیابانها مال ماست
نابیه باد سرمایه داری
آزادی برابری حکومت کارگری

دنیا بدون فراخوان سوسیالیسم،
بدون امید سوسیالیسم و 'خطر' سوسیالیسم،
به چه منجلابی بدل می شود.
منصور حکمت (ژوئین روزانی) ۱۳۴۰ - ۱۳۸۱

اخبار مراسمهای اول مه صفحه ۴ بیانیه و قطعنامه کارگران صفحه ۳

مصاحبه با اسد گلچینی

درباره برگزاری مراسمهای اول مه در ایران

هفتگی: گزارش های حزب کمونیست کارگری ایران حاکی از اینست که برگزاری مراسمهای اول مه امسال در ایران با سالهای قبل تفاوت داشت. از نظر شما نکات برجسته این تفاوت چیست؟

اسد گلچینی: یک تفاوت مهم این بود که امسال کارگران با تصمیم خود عملاً دست خانه کارگر و شوراهای اسلامی را از سر اول ماه مه کوتاه کردند. همه تلاشهای خانه کارگر و شوراهای اسلامی برای جلب کارگران به مراسمهای

خودشان خنثی شد. مراسم خانه کارگر امسال تماماً تحریم شد و تو دهنی محکمی از کارگران خوردند. اینها ارگانهای دولت اسلامی و کارفرمایان در میان کارگران بوده اند و پاسخ خود را گرفتند. کارگران ایران بعد از سالهای طولانی در یک سطح گسترده و در صف مستقل خود اول ماه مه را جشن گرفتند و مراسمهای مختلف برگزار کردند. همچنین بسیاری تجمع های کوچک دیگر در میان کارگران و جوانان و مردم مبارز به این مناسبت برگزار

شد. سالهای گذشته در این روز این ارگانهای دولتی خود را بر روز جهانی کارگر تحمیل میکردند، امسال که روز کارگر مصادف با روز مذهبی شان بود تصمیم گرفتند روز ۱۰ اردیبهشت را بعنوان روز کارگر اعلام کنند و به کارگران گفتند در این روز مراسم بگیرند. کارگران به این شیادی و حقه بازی تن ندادند و تصمیم به تحریم مراسم های دولتی و برگزاری مراسم خود گرفتند.

همچنین باید از فضای رادیکال و چپی که بر اول ماه مه حاکم بود

گفته شود. در مراسم و تجمعات، کارگران ضمن گرامیداشت روز جهانی کارگر بر هم سرنوشتی کارگران جهان تاکید کردند. خواسته های فوری از قبیل آزادی بیان، آزادی تشکل و اعتصاب، ۳۵ ساعت کار در هفته،

صفحه ۲

انترناسیونال

هفتگی

بنیانگذار: منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-870 120 7768

۱۵۸

ضمیمه

۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۲
۹ مه ۲۰۰۳

جمعه ها منتشر میشود
www.haftegi.com

دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465
Fax: 0044-870-135-1338
markazi@ukonline.co.uk

سخنی با برگزار کنندگان اول ماه مه

شهرلا دانشفر

است که با نگاهی به آنچه که در این روز گذشت، نقطه قوتها هایمان را بشناسیم و با دیدن مشکلات پیش رویمان این حرکت را به سکوی پرشی برای حرکت های بعدی خود تبدیل کنیم.

اولین مشاهده ما قبل از هر چیز، شکست مفتضحانه خانه کارگر و شوراهای اسلامی در مخدوش کردن این روز و بایکوت مراسم آنها از سوی کارگران است. در این اتفاق برگزاری مستقل این روز توسط خود کارگران و در ابعادی وسیعتر از هر سال، سازمانیافتگی و متحد عمل کردن کارگران و برگزاری مراسم مشترک از کارخانجات مختلف در تهران و شهرهای دیگر، صورت قطعنامه مشترک کارگری از جمله در مراسم اول مه در کردستان و در مراسم کارگران در محوطه چیت ری تهران و بالاخره فضای رادیکال و چپ این مراسم بود. اکنون فرصت مناسبی

رفقا گزارشات از برگزاری مراسم گرامیداشت اول مه حاکی از گامهای رو به جلویی است که امروز جنبش کارگری در ایران به پیش برداشته است. این گزارشات بدستمان رسید، من به سهم خود برگزاری این روز را به شما شادباش میگویم و دستتان را بگرمی میفشارم.

آنچه مراسم اول مه امسال را از سالهای دیگر متمایز میکند

نقش شما کارگران کمونیست و مبارز انکار ناپذیر است. دیدیم که خانه کارگر و شوراهای اسلامی چگونه در اولین بند قطعنامه شان بر استیصال خود در مقابل اعتراضات رو به رشد

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

مصاحبه با اسد گلچینی

افزایش دستمزد، مزد برابر در ازای کار برابر برای زن و مرد، ممنوعیت کار کودکان و غیره طرح شد. وضعیت امروز جهان مورد بحث و ارزیابی قرار گرفت. همه جا و در همه قطعه‌نامه و سخنرانی‌ها حمله آمریکا به مردم عراق شدت محکوم شد، ناسیونالیست‌های ایرانی و جریان سلطنت طلب مدافع آمریکا محکوم شدند و به این ترتیب نظم مورد نظر آمریکا را رد کردند.

اول ماه مه امسال و مراسم‌های کارگران در فضای چپ و رادیکالی که بر اعتراض مردم دنیا حاکم بود صورت گرفت. نیاز به تغییر دنیا به نفع بشریت و آزادی نیازی بود که صف‌های میلیونی در خیلی از کشور های جهان در خیابانها فریاد زده شد و در ایران و در اول ماه مه این فضا هم بنحوی جاری بود. در یکی از مراسم‌ها، یکی از سخنرانان در تهران سخنانش را اینگونه به پایان رساند که: به قول آموزگار بزرگ (مارکس) "ما کارگران جز زنجیرهایمان چیزی از دست نیدهیم. کارگران جهان متحد شوید". اینها هم نکات متفاوت مراسم های امسال بودند.

هفتگی: دلایل تحریم کامل مراسم دولتی خانه کارگر از سوی کارگران در اول مه امسال را چگونه توضیح میدهید؟

اسد گلچینی: دلیل اصلی این است که کارگران ایران هیچگاه خانه کارگر را در کنار خود و در اعتراض و مبارزه ای که داشته اند ندیده اند. خانه کارگر و شوراها اسلامی در هر کشمکش میان کارگران با سرمایه داران و دولت بطور طبیعی خود را در کنار دولت و سرمایه داران و در مقابل کارگران قرار داده است. مبارزه و اعتراض کارگران در همه عرصه ها از مبارزه برای داشتن تشکل های کارگری تا افزایش دستمزدها و مبارزه برای حقوق های معوقه همواره با مقابله اینها روبرو شده است و همواره بعنوان نمایندگان و سخنگویان دولت و سرمایه داران در میان کارگران عمل کرده اند. امسال کارگران توانستند خانه کارگر و شوراها اسلامی را که مدتهاست در موقعیت خیلی ضعیفی در میان کارگران قرار دارند، بیشتر طرد کنند. مراسم خانه کارگر در روز ۱۰ اردیبهشت قرار شد برگزار شود و کارگران به این تن ندادند و حاضر نشدند که اول ماه مه روز جهانی کارگران را با ۱۰ اردیبهشت عوض کنند و دیدیم که خانه کارگر چه مفتضحانه از کارگران شکست خورد. بطور خلاصه به این دلیل مراسم دولتی کاملا مورد تحریم قرار گرفت که خانه کارگر ربطی به کارگران نداشته است. خانه کارگر را کارگران کمونیست

و رهبران کارگری همیشه ارگان دولت برای سرکوب و منحرف کردن مبارزه شان دانسته اند. شوراها اسلامی ارگان و چماق دست دولت و کارفرما روی سر کارگران و مبارزات آنها بوده، ارگان جاسوسی بوده است. و این ارگانها بشدت در میان کارگران منفورند.

هفتگی: بحث های کارگران در مراسم‌های اول مه و نکات قطعه‌نامه ها حضور فعال کارگران کمونیست در این مراسم‌ها را نشان میدهد، نظر شما در اینمورد چیست و آیا کمیته کل کشور قبل از اول مه اقداماتی در مورد نحوه برگزاری اول مه انجام داده بود؟

اسد گلچینی: به نظر من سیاست رادیکال کمونیسم کارگری بر گستردگی مراسم ها، سخنرانی ها و تشخیص و تصمیم درست و موقع حاکم بود. سیاست عمل مستقل و تحریم کامل خانه کارگر، محکومیت آمریکا و شرکا در حمله به عراق، به حرکت در آوردن شبکه کارگران مبارز و خانواده هایشان در گرامیداشت روز جهانی کارگر و تم قطعنامه ها همه و همه حکایت از انطباق مشغله و فعالیت و تلاش هائی است که جنبش کمونیسم کارگری به آن مشغول است.

این واقعیت را که کارگران در ایران تحت خفقان و استبداد حکومت اسلامی سرمایه هستند و از آزادی برای داشتن تشکل های خود محرومند و از آزادی اعتصاب برخوردار نیستند را باید همیشه در نظر گرفت. آنها باید با تلاش و تقاضای زیاد حداقل سازمان یابی خود را حفظ کنند و با اتکا به آن بتوانند مبارزاتشان را پیش ببرند. متأسفانه هنوز بخش های بزرگی از طبقه کارگر در ایران اساساً به دلیل همین حاکمیت سیاه و لشکر میلیونی بیکاران نمیتواند و یا جرات ندارند حتی در روز جهانی کارگر در مراسم‌های مستقل خود شرکت کنند و جشن های بزرگ خود را بطور علنی و همزمان با کارگران در سراسر دنیا برپا کنند. اول ماه مه امسال نیز در چنین شرایطی و با چنین محدودیتهای بزرگی برگزار شد و به همین دلیل بسیار امید بخش است. من فکر میکنم اول ماه مه امسال یک حرکت و یک قدم خیلی خوب به جلو بود. سالهای گذشته ما صرفاً در چند شهر و از جمله سنج و سقز شاهد مراسم‌های بزرگ کارگران بودیم در حالی که امسال و بطور مشخص در تهران و کرج بسیاری از کارگران کارخانه ها و مراکز بزرگ صنعتی در اشکال مختلف روز جهانی کارگر را گرامی داشتند و این بسیار نوید بخش بود.

در مورد اینکه ما چه کار کردیم لازم است اشاره کنم که حزب کمونیست کارگری ایران مثل همیشه از یک ماه قبل از اول ماه مه به استقبال آن رفت و ار لحاظ تبلیغی و تشکیلاتی فعالیتهای خود را شروع کرد. تبلیغات ما در این مدت از طریق دو تلویزیون انترناسیونال و برای یک دقایق بهتر که تقریباً هر روزه

برنامه هایش در ایران دیده میشود و رادیو انترناسیونال که هر روزه برنامه دارد، سایت روزنه و نشریه هفتگی و ایسکرا و جوانان کمونیست ادامه داشت و همچنین تشکیلاتهای حزب در شهرها به فعالیت وسیعی برای تدارک اول ماه مه دست زدند. همچنین اوراق تبلیغی حزب و ویژه کارت زیبایی که مزین به عکس مارکس و منصور حکمت بود و شعار ها و فراخوان های حزب برای اول ماه مه را نیز در بر داشت، در هزاران برگ تکثیر و در تهران و شهرهای مختلف پخش شدند. و بالاخره به این مهم اشاره کنم که ما خبر همه تجمع های کارگران در روز کارگر و بمناسبت روز کارگر در ایران را بسیار وسیع از طریق همه ارگانهای تبلیغی حزب منعکس کردیم و در ایران و در هر کشوری که تشکیلات های حزب حضور دارند این اخبار وسیعاً پخش شد و این در حالی بود که بسیاری از کانالهای رادیو تلویزیون و روزنامه و سایت های خبری که معمولاً با آب و تاب اخباری شبیه تب و لرز منتظری را برسرعت به همه جا مخابره میکنند و یا تجمع های خانه کارگر در ۱۰ اردیبهشت را به دقت تعقیب میکردند و گزارشاتش را منظم و بدون فوت وقت پخش میکردند، با اخبار مراسم کارگران در اول ماه مه، سخنرانیها و قطعنامه های آنان کاملاً بیگانه بودند. در این میان رسانه های حزب کمونیست کارگری نبضش با نبض کارگران و مردم مبارز در مراسم‌های اول ماه مه میزد و حزب اجازه نداد که این صفا خاموش بماند.

هفتگی: جمع‌بندی کلی شما از اول مه امسال در ایران و نقاط قوت و ضعف حرکت کارگران چیست؟

اسد گلچینی: به نظر من اول ماه مه امسال قدم های مهمی به جلو بود. صف کارگران کمونیست و مبارز بهم فشرده تر شدند و کارگران قوی تر شدند. سنت برگزاری اول ماه مه در ابعاد بزرگ و مهمی از سوس کارگران حفظ شد و از دست درازی ارگانهای دولتی به آن جلوگیری شد.

در هر مبارزه و اعتراضی عموماً کارگران متحد تر میشوند و ممکن است قوی تر هم بشوند و در طول حداقل چند سال گذشته ما نمونه های آنرا کم نداشته ایم. از حرکات کارگران پلایشگاه ها تا شادانپور و جامکو و نختاب تا آخرین مورد آن چیت بهشهر همه حرکات مهم و برای کارگران و ادامه مبارزاتشان ارزشمند بوده است. اما تجمع های ۱۰۰۰ نفره، ۴۰۰ نفره، ۱۵۰۰ نفره، ۱۵۰ نفره و غیره در اول ماه مه ویژه تر است. اینها ادامه

منطقی مبارزات روزمره و اعتراض روزمره طبقه کارگر و بخشهای مختلف آن نیست. مبارزه کارگران در این روز اعلام حضور یک طبقه استثمار شونده و مزد بگیر است. اعلام مبارزه بر علیه سرمایه داری است. در این روز

کارگران خود را در یک صف عظیم جهانی میبینند که ربطی به مذهب و ملت و نژاد و خاک و جنسیت و غیره ندارد و بر هویت طبقاتی و انسانی خود تاکید میکنند، که راه سعادت بشر آزادی و برابری و سوسیالیسم است. امسال کارگران در ایران گسترده تر و در با حرکتی سیاسی و حساب شده و در صفی مستقل امکان حضور در این میدان را یافتند و این مهم بود. کارگران تصویر روشنی از کشمکش هایی که در جهان سرمایه داری در جریان است دادند. فکر میکنم تحت تاثیر همین فعالیت ها افکار و آرای سیاسی بشکل خیلی فعال تری در میان کارگران به جریان خواهد افتاد و کمونیسم کارگری در این میان بعنوان جریانی روشن و فعال در عرصه سیاست ایران که برای کسب قدرت سیاسی مبارزه میکند و در دسترس کارگران است، قدرتمندتر میشود. این برای طبقه کارگر و نبردهای آینده اش در کسب قدرت سیاسی حیاتی است.

نقطه ضعف ها مربوط به کمبود ها و خلا های بزرگ در سازماندهی و تشکل یابی طبقه کارگر است که اینهم به شرایطی برمیگردد که دولت و سرمایه داران بر کارگران تحمیل کرده اند.

کمبود ها ناشی از شرایط خفقان و استبدادی است که وجود دارد اما کارگران هیچگاه به این شرایط تسلیم نشده اند و در حال حاضر هم تلاش های زیادی برای بیرون آمدن از این وضعیت دیده میشود و نتایج اول ماه مه امسال یکی از این تلاشهاست. بنظر من معضل و مساله مهمی باید مورد توجه جدی کارگران کمونیست و رهبران کارگری قرار بگیرد و آنها صوف پراکنده همین صف کمونیستها در میان کارگران است. هنوز همه رفقا و فعالین در صنایع و مراکز بزرگ و تعیین کننده باید مورد خطاب قرار بگیرند و به ایجاد شبکه های خود که همه آنها را بهم مرتبط میکند فراخوانده شوند. ایجاد شبکه های ارتباطی بین کارگران کمونیست در شرایط کنونی مبارزه کارگران و مردم ایران برای رهایی از سرمایه داری قدم بسیار تعیین کننده ای است. اول ماه مه

امسال زمینه های بیشتری برای رسیدن به این هدف را فراهم کرده است و از جانب کارگران کمونیست باید مورد توجه جدی قرار گیرد و این یکی از کارهایی است که ما را بر ضعف های جنبش کارگری چیره خواهد کرد. اول ماه مه امسال دریچه ای برای حل این مشکل باز کرد. در روز کارگر امسال نور امیدینی درخشید و بسیار با ارزش بود و این را باید وسعت داد.

هفتگی: عکس العمل کارگران به مراسم دولتی اول مه در امسال به عنوان اعلام نظر رسمی و علنی آنان به تشکل های ضد کارگری رژیم چه مسائلی را در دستور کارگران میتواند بگذارد؟

اسد گلچینی: البته کارگران کمونیست

و گرایش کمونیستی درون طبقه کارگر در سراسر طول حیات این تشکلهای دولتی ماهیت آنان را افشا کرده اند و هیچگاه آنها را به عنوان تشکلهایی در میان کارگران نپذیرفتند. در حالی که کارگران از داشتن تشکل های خود محروم بوده اند، مبارزاتشان را در اتکا به مجامع عمومی خود پیش برده اند. جنبش مجامع عمومی و تشکل های خود کارگران پاسخ آنها در مقابل تشکلهای دولتی بوده است. و این کماکان در دستور کارگران است. مجامع عمومی در هر کارگاه و کارخانه ای ظرف تجمع و تصمیم و مبارزه بوده است و این را باید منظم کرد، سراسری کرد و بعنوان تشکل پایه کارگران حضور قدرتمندی داشته باشد. برای مبارزات کارگران حیاتی است که این تشکل پایه در کارخانه ها و مراکز مختلف کارگری منظم برگزار شود و در مناطق و شهرهای مختلف این مجامع عمومی بهم مرتبط باشند. وضعیت کنونی زمینه مناسبی برای ایجاد و محکم کردن تشکلهای کارگران را فراهم کرده است. مجامع عمومی و شوراها کارگری پایه قدرت و دخالت کارگران در وضعیت بسیار تعیین کننده سیاست ایران است.

فعالیت ها در اول ماه مه آغاز حضوری متفاوت به نسبت گذشته بود. ما سابقاً با فعالیت و مبارزه مشترک چند مرکز کارگری با هم بطور وسیع مواجه نبودیم، اینها بندرت اتفاق می افتاد. اما در اول ماه مه امسال کارگران بخشها و صنایع مختلف در سطحی هماهنگ شدند که سابقه نداشت. در اول ماه مه این کارگران در کنار هم بودند، و بعضاً قطعنامه مشترک دادند. در شهرهای کردستان کمیته مشترک برگزاری اول ماه مه برگزار شد و قطعنامه مشترک داده شد.

اینها نکات بسیار مهمی بودند که حفظ آن و مستحکم کردن آن در دستور رهبران و فعالین جنبش کارگری قرار میگیرد. در اول مه امسال ما شاهد نمونه هایی از فعالیت مشترک بودیم که از جنس کار شوراها ای اول انقلاب ۵۷ بود. این سنت خوب و قدرتمند را باید در ابعاد وسیعی احیا کرد. تقویت و هدایت این فعالیت و مبارزه مشترک باید به امر امروز رهبران و فعالین کمونیست تبدیل شود و در دستور کار همین امروز این رفقا قرار گیرد.

شبکه های ارتباطی متعددی که در میان کارگران ایجاد شده است و میتواند ظرف متحد نگاه داشتن و گسترش این اتحاد به سطوح مختلف باشد. مجامع عمومی کارگران کماکان

مناسبتترین شکل برای ابراز وجود و تصمیم گیری کارگران است و باید آنها را منظم کرد. گسترش این سازمانیابی و روابط و مرتبط کردن آن با شبکه

از صفحه ۱

سخنی با برگزار کنندگان اول ماه مه

کارگران معترف شدند و اعلام داشتند که دیگر قادر به مصلحت اندیشی و به معنای دقیقتر مهار اعتراضات کارگری نیستند.

مشاهده دیگر اینست که امسال در مراسم اول ماه مه در همه جا کارگران این روز را گرامی داشتند، در سخنرانی ها بر علیه سرمایه داری بعنوان ریشه بیکاری و ستم و استثمار در جامعه و در محکومیت حمله آمریکا به عراق صحبت شد و در واقع اینها همه خطوط عمده بیانیه اول ماه امسال کارگران در برابر سرمایه داری و در برابر این نظام را تشکیل میداد. این نشانگر نفوذ کمونیسم در میان کارگران و جلوی صحنه آمدن چپ در جامعه است. این قد علم کردن چپ را ما در اول ماه مه میبینیم، در اعتراضات دانشجویان دیدیم و در مبارزه معلمان و در مبارزات هر روزه موجود در جامعه میبینیم. چپ در اول ماه مه امسال نیز بار دیگر و با قدرتی بیشتر مهر خود را بر مراسم کارگری در این روز زد و این را باید بعنوان پیروزی خود، پیروزی ما کمونیست ها ثبت کنیم.

و مهمتر اینکه ما امسال شاهد وجود اتحاد و سازمانیافتگی بیشتری در برگزاری مراسم اول ماه مه در میان کارگران هستیم. ما امسال شاهد برگزاری مراسمی از کارخانجات مختلف و گردآمن کارگران از دهها کارخانه در یک محل، از جمله مراسم در باشگاه ورزشی صادقیه، در کنار آبشار کندور، در اطراف جاده کرج، در اطراف جاده آب علی و مراسم کارگران در محوطه چیت ری و نیز در سندانج و کرمانشاه و پاره و دیگر شهر ها هستیم. برگزاری مراسم مشترک کارخانجات مختلف در چنین ابعدی یک اتفاق سیاسی مهم و یک دستاورد جنبش کارگری است. بوقوع پیوستن این اتفاقی بیانگر وجود شبکه ای از روابط وسیع در میان فعالین و رهبران جنبش اعتراضی کارگری است که با اتکاء به آن میتوان

→ و روابط دیگر مراکز و صنایع کلیدی کشور حیاتی است. این راهی است که باید پیموده شود. وضعیت کنونی ایران و جنبش مردم برای سرنگونی جمهوری اسلامی به حضور قدرتمند طبقه کارگر نیازمند است و این کاری است که در دستور همه فعالین و رهبران کارگری است. شبکه های کارگران

کارگران در قطعنامه شان نه تنها خواهان دستمزدهای پرداخت نشده خود بلکه خواهان افزایش دستمزدها متناسب با افزایش تورم و حق تشکل هستند و همانجا سیاست جنگ طلبی آمریکا را محکوم میکنند. پیش کشیدن این سطح از خواستها در قطعنامه کارگران در واقع به معنی بصد در آوردن شیپور خواستهای تعرضی تری از سوی کارگران و متناسب با اوضاع سیاسی امروز جامعه ایران است. شرایطی که هر حرکت اعتراضی کارگری فوراً با حمایت و پشتیبانی وسیع مردم مواجه میشود و از جمله اعتراض کارگران چیت بهشهر را به بحران در بهشهر و قیام یک شهر تبدیل میکند. این را در قطعنامه سراسری کارگران در کردستان نیز میبینیم. در آنجا نیز کارگران از آزادی تشکل، تجمع و اعتصاب و آزادی بی قید و شرط عقیده و بیان صحبت میکنند. حمایت و پشتیبانی خود را از مبارزات هزاران نفره کارگران در بهشهر اعلام میکنند، صف خود را از صف خانه کارگر و وابستگانش جدا میسازند، بر صف مستقل خود تاکید میکنند و با محکوم کردن جنگ آمریکا و هم پیمانانش و نیز با محکوم کردن دولتها، احزاب و جریانات ناسیونالیست و مرتجع منطقه بر حق دخالت مردم عراق در سرنوشت خویش تاکید دارند. صدور چنین قطعنامه هایی در روز اول ماه مه و امضای آن از سوی صدها ها کارگر از کارخانجات مختلف جلوه مهمی از اتحاد و همبستگی کارگران در این روز است.

اینها همه پیشروی های ما در اول ماه مه امسال است. پیشرویهایمان را به رسمیت بشناسیم و با اتکاء به آن بر ضعف هایمان و مهمتر از همه فقدان یک تشکل علنی سراسری فایق آسیم. اول ماه مه امسال گامی مهم در اتحاد بیشتر و سازمانیابی بیشتر کارگران بود. با اتکاء بر روابطی که از متن این حرکت بوجود آمده است، به جنبش وسیع مجامع عمومی کارگری و تبدیل آنها به مجامع عمومی منظم کارگری دامن زنی و به تارک برپایی شوراهای منطقه ای کارگری برخیزیم. زنده باد اول ماه مه

ایران درود میفرستم. رفقای عزیز، تشبیت دستاوردهای مبارزه امسال، ارتقا آنها و ایجاد و مستحکم کردن شبکه های کارگران کمونیست در همه کارخانه ها و مراکز کار و محلات کارگری امر فوری ماست. حزب کمونیست کارگری را هر چه بیشتر در دسترس کارگران قرار بدهیم و بخواهیم که همه به حزب پیوندند. ■

بیانیه و قطعنامه کارگران در شهرهای کردستان به مناسبت اول ماه

این بیانیه و قطعنامه از چندروز قبل از اول ماه در شهرهای مختلف کردستان توزیع شده است

قطعنامه کارگران

۱۱ اردیبهشت (اول ماهمه) جشن همبستگی طبقه کارگر سراسر جهان گرامی باد.
 بگلزار طبقات ستمگر در برابر قدرت کارگران بروخو بلرزند. کارگران جهان متحد شوید!
 کارگران! بردگان مزدی امروز نظام سرمایه داری، ناجیان بشریت.
 نظام سرمایه داری منشاء کل مصائب، مشقات، فقر و فلاکت و بدبختیهاست. موجودیت این نظام بر اساس استثمار اکثریتی انسان زحمتکش توسط اقلیتی مفتخور بناست. کارگران در برابر دستمزدی بخور و نمیر نیروی کارشان را به سرمایه داران می فروشند، کارگران خالق ثروت، امکانات، رفاه و خوشبختی هستند اما خود بی بهره اند. شکاف طبقاتی در جامعه ما بیداد می کند. ما کارگران ایران در سختترین شرایط کار می کنیم. دسترجمان در برابر کمترین دستمزد به تاراج می رود. زیر خط فقر بسر می بریم. دستمزدمان را می زنند. پرداخت حقوقمان را به تعویق می اندازند. هرگاه اعتراض می کنیم توسط سرمایه داران و حامیان آنان از کار اخراج و سرکوب می شویم.
 کارگران!
 برای رهائی از این وضع فلاکت بار باید متحد و متشکل شویم.
 ما کارگران همبستگی خود را با مبارزات کارگران ایران و سراسر جهان برای تحقق مطالبات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی اعلام می داریم و حمایت خود را از اعتراضات کارگران و معلمان کشور اعلام می کنیم. ما کارگران خواهان تامین مطالبات به شرح زیر می باشیم.
 ۱- خواهان پرداخت فوری حقوق معوقه کارگران هستیم و همبستگی خود را با کارگران بهشهر برای دریافت

حقوق معوقه و کسب مطالباتشان اعلام می داریم.
 ۲- مزد برابر در مقابل کار برابر برای زن و مرد
 ۳- با دریافت دستمزد بسیار ناچیز، زندگی ما کارگران زیر خط فقر قرار دارد. خواهان افزایش دستمزد مگفی برای بالا بردن سطح زندگی کارگران هستیم.
 ۴- آزادی تشکل برای کارگران بیکار و تامین بیمه بیکاری برای همه افراد بیکار
 ۵- آزادی تشکل، تجمع و اعتصاب.
 ۶- آزادی بی قید و شرط عقیده و بیان.

۷- جنگ آمریکا و همپیمانانش، دولتها، احزاب و جریانات ناسیونالیست و مرتجع منطقه برضد مردم عراق را به شدت محکوم می کنیم. دخالت در سرنوشت مردم عراق محکوم است. حق تعیین سرنوشت، حق مردم عراق است.
 ۸- صف ما کارگران از صف دارودسته خانه کارگر و شوراهای اسلامی مستقل است و اقدامات این نهادهای وابسته به سرمایه داران را در به انحراف کشاندن و سرکوب اعتراضات کارگری محکوم می کنیم.
 پیروز باد اول ماهمه!

کارگران شهرهای، بوکان، بانه، مهاباد، کامیاران، میروان، سقز، سنندج کارگران خیز، خیاط، فلکاران، سازمان آب، گاز، برق، نساجی شاهی، نساجی کردستان، سدگوشان، فرش نقشین، فرش چین، جمعی از کارگران کورپزخانه های آزادشهر، شبستر ساکن مهاباد و بوکان، کارگران شهرداری، کارگران ساختمان، کارگران شهرک صنعتی

صفحه ۴

مرگ بر جمهوری اسلامی!
 زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

از سایت کارگران دیدن کنید!
<http://www.kargaran.org>

اخبار مراسم های اول مه در ایران

امسال مراسم های متعددی مناسبت اول مه در تجمعات کوچک و بزرگ در کارخانه ها و محلات کارگری، در پارک ها و مراکز تفریحی در نقاط مختلف ایران برگزار شد. مراسم ها

اکثرا تجمع کارگران کارخانه های مختلف بود که به همت کمیونست ها، فعالین کارگری و شبکه های گسترده از کارگران مبارز و سوسیالیست سازماندهی شده بود و فضای کاملا چپ و رزمندگی ای بر آنها حاکم بود. مراسم دولتی خانه کارگر با بایکوت کامل کارگران مواجه شد.

در تهران و در شهرهای بندرعباس، تبریز، کرمانشاه، سنندج، سقز، سردشت، مهاباد و چند شهر دیگر و نیز در تعداد زیادی از کوره خانهای اطراف تبریز کارت تبریک حزب به مناسبت اول مه که همراه با عکسهای از مارکس و منصور حکمت بود پخش شد و در گرامیداشت اول ماه مه شعارنویسی شد.

تهران:

* **سالن ورزشی صادقیه:** مراسم اول ماه مه در سالن ورزشی صادقیه در پاسگاه نعمت آباد برگزار شد. این مراسم به دعوت انجمن صنفی کارگران فلزکار و مکانیک برگزار گردید و حدود ۵۰۰ نفر از خانواده های کارگران در آن شرکت داشتند. مراسم ابتدا با یک دقیقه سکوت به یاد جانبازان رهایی کارگران شروع شد. سپس تاریخچه اول ماه مه قرائت شد.

به دنبال مقاله ای در مورد جنگ آمریکا علیه عراق با این تحلیل که نه بحث دموکراسی و نه بحث هایی از این قبیل واقعیت جنگ نیست، بلکه نیاز و حرکت سرمایه و واقعیت جنگ است برای حاضرین خوانده شد. مقاله دیگری در مورد بیکاری خوانده شد که در آن به این مساله اشاره شده بود که عامل بیکاری نه سوء مدیریت و نه نبود سرمایه گذاری خارجی و غیره آنطور که متفکرین بورژوازی توضیح میدهند، بلکه بیکاری جزو همیشگی و جدایی ناپذیر نظام سرمایه داری است. سپس چند قطعه شعر خوانده شد. در بخش

تربیین آزاد کارگر بازنشسته ای به قول خودش به نقل از آموزگار کارگران، از کارگران جهان متحد شوید و اینکه ما چیزی جز زنجیرهای خود نداریم که از دست بدهیم و مقوله ارزش اضافی صحبت کرد. در آخر قطعه نامه ای ۱۶ ماده ای به تصویب شرکت کنندگان رسید. در این قطعه نامه از ضرورت بیرون کردن نیروهای آمریکا از عراق و گرفتن قدرت به دست مردم عراق، از حق آزادی هرگونه تشکل کارگری، از معضل دستمزدها، حق اعتصاب، حقوق کودکان و نابرابری زن و مرد و ضرورت حقوق برابر صحبت شده بود. در خاتمه مراسم با پخش کارتی از طرف کمیته

* **چیت ری:** در یک مراسم ۸۰۰ نفری، کارگران کارخانه چیت ری به همراه کارگران کارخانجات مجاور و خانواده هایشان اول ماه مه را گرامی داشتند. کارگران در این مراسم قطعنامه ای در ۷ بند به تصویب رساندند. در قطعنامه مزبور از جمله بر "کاهش ساعت کار به ۳۵ ساعت کار در هفته"، "پرداخت فوری حقوق معوقه کارگران"، "افزایش دستمزدها متناسب با افزایش تورم"، "ممنوعیت کار کودکان" و "بازگشت به

کار کارگران اخراجی" و "آزادی فعالیت تشکلهای صنفی" تاکید شده است. کارگران همچنین در این قطعنامه سیاست جنگ طلبی آمریکا را محکوم کردند.

* **پارک چیت گو:** در پارک چیت گو تهران نیز بیش از ۴۰۰ نفر از کارگران و خانواده هایشان تجمعی به مناسبت روز جهانی کارگر برگزار کردند.

سنندج:

مراسم دولتی در سنندج در آمفی تاتر جنب دانشگاه آزاد با شرکت کمتر از ۲۰۰ نفر از مسولان حکومتی، استاندار، خانه کارگر، شورای اسلامی، آموزش و پرورش، اداره کار، نیروهای امنیتی و انتظامی تحت پوشش کامل پلیسی برگزار شد. استاندار و مسئولین خانه کارگر سخنرانی کردند و از دولت تشکر کردند.

* **مراسمهای کارگری:** شب قبل از روز اول مه کارگران و جوانان با پرانی آتش و برافراشتن پرچم سرخ به استقبال اول مه رفتند. بر بلندبهای کوه آینه، کوچک رمش، بلندبهای باباریز، ساعت ۹ شب آتشنهانی همزمان شعلور بود که از محلات شهر و روستاهای حومه سنندج مشاهده میشد. پرچم سرخ در ورودیهای شهر برافراشته شد.

تراکتها و پوسته های حزب کمیونست کارگری ایران به مناسبت اول مه در محلات و کارگاهها و پارکهای شهر پخش و در میان کارگران و مردم دست به دست می شد. پلاکاردی به طول ۴ متر که روی آن نوشته شده بود "خجسته باد روز جهانی کارگر" در انتهای خیابان آینه بر روی زندهای ساختمان دیوان محاسبات نصب شده بود. پلاکاردی سرخ روی پل خیابان ششم بهمین پایین تر از دانشگاه آزاد با نوشته "کارگران جهان متحد شوید" آویزان بود که برای عابرین بسیار قابل توجه بود و از آن عکس میگرفتند. تعدادی از کارگران به پخش شیرینی و شکلات در کارگاهها و محلات کارگری پرداخته و همراه آن تراکتی "خجسته باد اول مه روز جهانی کارگر" کارگران جهان متحد شوید نابود کرد. توزیع میشد.

کارگران خباز در سالن سنندج با پخش شیرینی در ساعت پنج و نیم بعد از ظهر به بحث و گفتگو در رابطه با روز جهانی کارگر و انتقاد از نمایندگان مطیع، رژیم خواهان تشکیل مجمع عمومی در اولین فرصت ممکن شدند. قطعنامه و بیانیه کارگران شهرهای سنندج، بوکان، سقز، کامیاران، میوان، مهاباد که در میان کارگران پخش شده بود توسط یکی از کارگران خوانده شد و مورد تایید و پشتیبانی قرار گرفت. حدود ۱۵۰ نفر از جوانان و کارگران و خانواده های آنان در پارک کودک

از صفحه ۳

بیانیه کارگران در محکومیت جنگ آمریکا علیه عراق و دفاع از حاکمیت کارگری

کارگران! مردم آزادیخواه! اول ماه مه روز جشن اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران است. روز اعلام جرم طبقه کارگر علیه نظام سرمایه داری است. در این روز کارگران پرچمهایی بشریت را به اهتزاز درمی آورند، قدرت طبقاتی خویش را علیه کلیت نظام سرمایه داری به نمایش می گذارند.

نظام سرمایه داری از درون دچار بحران، بی ثباتی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی است. شکاف طبقاتی جامعه جهانی را فراگرفته است. تناقضات درونی نظام چارمناپذیر و مضمحل کننده است. رکود اقتصادی گریبانگیر دولتهای سرمایه داری است. این نظام برای خلاصی از این وضعیت شکننده نیاز به تولید و بازتولید مناسبات موجود، بازتعریف و تغییر جغرافیای سیاسی در قالب نظم نوین جهانی دارد. جنگ و لشکرکشی، تروروتوحش، کشتار مردم بی دفاع ارمنان نظام سرمایه داری است. نظام سرمایه داری برای بقای حیات نکبتبار خود نیاز به جنگ دارد.

تهاجم، جنگ افروزی، کشتار کودکان، کوبیدن موشک کروز و بمبهای هوشمند و خوشای برسر مردم بی دفاع، معامله گری سیاسی و نظامی با دولتها، ناسیونالیستها و مرتجعین محلی، تغییر زند باد آزادی! نابودبادنظامسرمایهداری!

کمیته برگزاری مراسم اول مه کارگران شهرهای مهاباد، بوکان، کامیاران، سقز، باه، میوان، سنندج
اول ماه مه ۲۰۰۳

شهرک کشاورز سنندج اول مه را جشن گرفتند. مراسم با سرود انترناسیونال شروع شد. ساعت ۲ یکی از کارگران شهرک صنعتی تاریخچه اول مه را تشریح کرد. یکی از زنان کارگر کارخانه شیر از ستم مضاعف بر زنان در جامعه و محیط کار، از دستمزد بسیار کم و زندگی سخت کارگران صحبت کرد که بسیار تشویق شد. یکی از کارگران شاهو بیانیه کارگران را خواند و مورد تشویق قرار گرفت. قطعنامه توسط یکی از کارگران شرکت آلمین ایراد شد که بندهای آن با کف زدن و تشویق حاضرین مورد تأیید قرار گرفت.

بعد از ظهر روز اول مه تعدادی از جوانان که به منظور برگزاری جشن اول مه در پارک امیریه گرد آمده بودند و شادی و پاکوبی میکردند و مردم دور آنها تجمع کرده بودند، توسط نیروهای امنیتی پاسگاه ۱۶ مورد تعرض قرار گرفتند و از ادامه مراسم معانعت شد.

* **کرمانشاه:** به مناسبت اول ماه مه مراسمی با حضور بیش از ۸۰ نفر در منطقه قازانچی برگزار شد. در این مراسم سخنرانان در مورد اول ماه مه، وضعیت بحرانی منطقه و حضور آمریکا در عراق و انتقاد به ناسیونالیستها بخاطر حمایت از آمریکا در جنگ

همچنین به مناسبت اول مه، غروب روز چهارشنبه ۱۰ اردیبهشت، در شهرهای سقز در محلات تپیمانان، "شافعی" و "۳۲ متری" و در مهاباد در میدان "ملاجمی" آتشنهائی بزرگی روشن گردید. ■